

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

Navazujeme na minulou neděli. Kniha proroka Izaiáše se jeví jako dílo více autorů. Od 40. kapitoly se mění jazyk, styl, ale i popisovaná doba. Ocitáme se uprostřed největšího útlaču Izraelitů v babylonském zajetí v 6. stol. př. Kr. V této chvíli Bůh zaslubuje „Služebníka“, který Izrael zachrání. A nejenom, že zachrání Izrael, tento Služebník bude světlem všem národům! (Pramen: vira.cz)

Hospodin mi řekl: „Jsi mým Služebníkem, Izraelem, proslavím se tebou.“ Avšak nyní praví Hospodin, který si ze mě utvořil Služebníka již v matčině lůně, abych zas k němu přivedl Jakuba, abych mu shromáždil Izraele. Tak jsem ve cti u Hospodina, protože Bůh můj je mou silou. Řekl mi tedy: „Nestačí, že jsi mým Služebníkem, abys obnovil Jakubovy kmeny a zbytky Izraele přivedl nazpět. Proto tě dám národům jako světlo, aby se má spása rozšířila až do končin země.“ (Iz 49,3.5-6)

EVANGELIUM

Na druhý den Jan viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: ‘Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.’ Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice

z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‘Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.’ A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“ (Jan 1,29-34)

MODLITBA Z LATINSKÉ AMERIKY

Z vesnic a měst jsme na cestě k tobě.

Z údolí i hor jsme na cestě k tobě.

Spolu s trpícími bratry a sestrami jsme na cestě k tobě.

Se smějícími se dětmi jsme na cestě k tobě.

Jako stavitelé pokoje jsme na cestě k tobě.

Jako poslové spravedlnosti jsme na cestě k tobě.

Jako svědkové lásky jsme na cestě k tobě.

Jako členové církve jsme na cestě k tobě.

Když se dělíme o chléb jsme na cestě k tobě.

Když podpíráme slabé jsme na cestě k tobě.

Když se modlíme za pronásledované
jsme na cestě k tobě.

Když slavíme bohoslužbu jsi ty u svého lidu.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Každé desetiletí člověka má své vlastní štěstí, naděje i vyhlídky.
- Nemůžete přinutit hodiny, aby šli nazpátek. Můžete je však znovu natáhnout.
- Nejdále dojde a nejuspěšnější bude, kdo nejvíc zápasil sám se sebou.

VÁCLAV č. 3. (2017)

15.1.2017

2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Týdeník

ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI

sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 v kapli na faře
	St – v 16.30 v kapli na faře
	Čt – v 7.30 v kapli na faře
	Pá – v 16.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00

Út – modlitební skupina od 15.30 na faře
St 18.1.2017 – křesťanské rozhovory od 17.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 15.1.2017 v 9.00 za † Jaroslava Hantnycha
Sulejovice v 10.30

Út 17.1.2017 na dobrý úmysl

St 18.1.2017 za † rodiče a † rod

Čt 19.1.2017 za † farníky a kněze † řeholníky litoměřické diecéze

Ne 22.1.2017 v 9.00 za farníky
Sulejovice v 10.30

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Cirkve v otázkách a odpovědích)

227. Kdo ustanovil svátost smíření?

Sám Ježíš ustanovil svátost smíření, když se o velikonoční neděli zjevil svým apoštolům a vyzval je: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“.

Nikde Ježíš nepopsal krásnějšími slovy podstatu svátosti smíření než v podobenství o milosrdném otci: bloudíme a ztrácíme směr, jsme v koncích. Ale náš Otec na nás čeká s velkou, ba nekonečnou touhou; odpouští nám, když se k němu navracíme, pokaždé nás přijímá, pokaždé nám odpouští hříchy. Ježíš sám odpustil hříchy mnoha lidem; bylo to pro něho důležitější než konat zázraky. Tím předznamenával nastupující Boží království, v němž se uzdraví všechny rány a osuší se všechny slzy. Moc Ducha svatého, kterou Ježíš odpouštěl hříchy, předal svým apoštolům. Půjdeme-li za knězem a s lítostí vyznáme své hříchy, padneme do náručí nebeskému Otci.

20. ledna – nez pam. sv. Šebestiána, mučedníka

Šebestiánova matka byla z Milána, otec byl úředníkem v Narboně, na jihu Francie. Není zcela jisté na kterém z těchto dvou míst se Šebestián narodil. V Římě se stal důstojníkem císařské stráže.

Navštěvoval uvězněné křesťany, sytil je, těšil a povzbuzoval k vytrvalosti ve víře. Na utvrzení svých slov o ceně věčného života uzdravil z nemoty Zoë, manželku kancléře a obrátil na víru žaláčníky, prefekta a další. Císař, když se dozvěděl, že Šebestián je křesťanem, rozkázal, aby svlečen byl přivázan ke sloupu a vojíni do něj stříleli šípy. Stalo se tak a vojíni jej pak v bezvědomí opustili. Irena, která jej chtěla pohřbít, zjistila, že žije a ve svém domě jej ošetřila. Po uzdravení opět předstoupil před císaře, aby hájil křesťany, a žádal i na něm obrácení. Ten jej však dal v cirku zbičovat a dotlouci železnými sochory.

Jeho tělo bylo vhozeno do stoky, ale křesťané je našli, vytáhli a pohřbili v katakombách při Via Appia. Psal se pravděpodobně rok 288. Začátkem IV. století byl prostor u jeho hrobu rozšířen na kryptu,

kteřou schodištěm spojili s bazilikou a tu později přejmenovali podle tohoto světce.

Jeho i Fabiánův ostatek obdržel také chrám sv. Víta.

17. ledna – pam. sv. Antonína, opata

18. ledna – pam. Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

20. ledna – nez. pam. sv. Fabiána, papeže a mučedníka

21. ledna – pam. sv. Anežky Římské, panny a mučednice

22. ledna – 3. neděle v mezidobí (nez. pam. sv. Vincence, jáhna a mučedníka)

KŘEŠŤANSKÁ CESTA

(Anselm Grün)

Všechny cesty, které nám křesťanská tradice nabízí, mohou vést ke zralé víře: čtení písma, modlitba, přijímání svátostí i prožívání církevního roku. Důležité je, abychom těmto způsobům dobře rozuměli a abychom je praktikovali způsobem, který vede ke zralosti. K tomu potřebujeme správné „brýle“, správný úhel pohledu, díky kterému můžeme porozumět těmto tradičním cestám.

Ten, kdo se na tyto cesty vydá s rigidními brýlemi, vnitřně ustrne. Ti, kdo se na ně budou dívat jen úzkým pohledem morálky, zůstanou úzkoprsí a často se budou cítit přetíženi. Sice se dokážou částečně změnit, současně v nich však bude růst strach, že nejsou tak ideální, jak říkají. A všechnu svou energii vydají na to, aby uklidnili své špatné svědomí. Ostatní v blízkosti takových lidí nevidí to, co se v nich změnilo, ale cítí vším pronikající špatné svědomí, které v nich vyvolává úzkost a strach nebo obranou reakci.

Potřebujeme oči Ducha svatého, který nám pomůže odhalit podstatu duchovních cest. Pak nás tyto cesty povedou stále hlouběji do Božího tajemství a do tajemství našeho lidství. Umožní nám vytušit, co znamená Kristova spása a svoboda, jeho uzdravení.

POZVÁNÍ

Setkání maminek litoměřické diecéze u sv. Zdislavy v klášteře dominikánů v Jablonném v Podještědí – sobota 4. března 2017.

Podrobnosti na nástěnce a na webu: modlitbymatek.cz

Ve čtvrtek po Mši svaté budeme uklízet vánoční výzdobu. Prosím o pomoc.

HISTORIE KOSTELA SV. VÁCLAVA V LOVOSICÍCH

na pokračování

- Postranní oltáře jsou raně rokokové a vznikly kolem roku 1740 od Johana Wilhelma Hennevogela a starší obrazy jsou od Josefa Cecha.

V lodi kostela je celkem 6 oltářů: sv. Jana Nepomuckého, sv. Barbory, oltář sv. Františka Xaverského, sv. Vincence Ferrerského, oltář Matky Boží a oltář Pražského Jezulátka a k nim patří navíc další nový oltář sv. Kříže.

Roku 1863 byly postranní oltáře pozlaceny a zlato k tomuto účelu bylo částečně získáno protidodávkou sochy Ecce Homo, pocházející ještě z původního kostela.

Sbírka z 8. ledna vynesla: 2.697,- Kč. Děkujeme.

Sbírka z 22. ledna bude věnována na katolické školy.